

Democrito jam olim, ejusque sequaci (dicam an simio?) suboluerat *Epicro*. Quod sanè malim adsumere, vel supponere, quam post tot alios operoso nisu comprobare. Certè (quo brevissimè tangam hanc quæstionem) sic in alia qualibet evenitensione, (quidni pariter in visu?) non ut sensus in objecta feratur, sed ut ipsa se sensibus imprimant; immediato nempe contactu, vel medii cujusdam seu projecti, seu commoti interventu. Tum ratio vetat, ut ex oculo quicquam in immensam adeò circumquaque distantiam credamus emanare; neque quod sic emanet in eo quidpiam aptum natum deprehendimus. Totus enim verò pellucidis humoribus aut membranulis constat opacis, ad transmittendam lucem, vel ad eam excipiendam, aptissimè, sed ad progigendam à se vel ejaculandam haudquaquam comparatis. Quod si lucem ipse profunderet, insitisque radiis attingeret objecta, quidni densissimis in tenebris hoc præsertim faceret, & feles vel (Historicis si placet) *Tiberii* fieremus omnes? Quæ, dico, lucis externæ tam indispensabilis ad visum necessitas esset? *συμπαγῆας* equidem Platonica. Sonum audio, vim non capio. Demum ab objectis, etiam à tergo sitis, circumfusæ species quas vocant, ad oculos deportari, suique perceptionem efficere, cum à speculis, tum ab aliis innumeris perquam obviis experimentis compertum habetur; illarum igitur efficaciam quidni commodissimè visionem adscribamus? satis hæc illam quam adsumimus vulgarem jam hypothesin adstruunt, quam & totus dicendorum tenor luculentè confirmabit.

V. Cum verò multa visum afficiant diversimode, puta lux, lumen, dies, crepusculum, colores, rerum imagines, phasmata; nec tamen absque luce. (Præsentem nimirum aut prævia) quidvis horum aliquid peragat, perspicuum est lucis hic præcipuas partes, primariam efficaciam fore. Quinimo rem sedulò pensitantes, eò deveniemus, opinor, ut varias his omnibus adnexas apparentias non aliunde quàm ex diversimodâ lucis unius operatione putemus proficisci. Cum nempe lux sit illud quicquid sit quod à corpore lucido (quale stella, ignis, flamma) proveniens immediatè visum afficit, lumen nil videtur aliud quàm lux in corpuscula quædam opaca (seu lucem non penitus excipientia) *πρὸς ἀντίθετον* interspersa impingens, nec non ab iis in omnes undique partes resiliens; quæ scilicet in oculum itineri suo expositum tumultuariè delapsa confusam quandam apparentiam excitat; quàm, si fortior sit, eique prorogandæ lucens præstò sit, appellamus diem; at si debiliior fuerit, ejusque fons abscesserit, crepusculum dicimus. Etiam color nil fermè videtur aliud, quàm lux à corporibus quibus occurrit